

Iskrice iz Gorišnice

Časopis OŠ Gorišnica, december 2017, letnik 7, številka 13, naklada 600 izvodov

Dragi bralci in bralke!

Juhu ... Še malo, pa pristanemo. Počitnice so na obzoru. In s tem čas za počitek, prijatelje, kakšen dober film, kakšno dobro knjigo, smučanje, sanjanje in kepanje, če bo sneg, seveda.

Pa jo imamo, še eno številko našega časopisa, tokrat čisto na koncu. V njej boste lahko našli intervju z našo najboljšo šahistko in vsestransko učenko Niko Kralj. Prebrali boste lahko kar dva zelo zanimiva intervjuja in sicer z učiteljico Majo Bencek in fotografino Karino Laura. Slednja nam je na zelo zanimiv način predstavila poklic, ki ga opravlja. V časopisu ne manjka tudi kup aktualnih dogodkov iz šole in vrtca. Ponovno smo pripravili nekaj za tiste, ki vam leži angleščina. Nismo pa pozabili tudi na nagradni rebus. Rešite ga in pošljite rešitev, morda se bo sreča nasmehnila prav vam in boste prejeli lepo nagrado.

Upam, da boste v teh zimskih dneh uživali v branju Iskrice. Za vas smo jih pripravili učenci 7. razredov, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo pod mentorstvom učiteljice Klementine Lindič.

V teh prazničnih dneh pa vam želimo veliko miru, topline in predvsem veselja ter sreče.

Lana Lindič, 7. b

V petek, 22. septembra 2017, je v Grosuplju pod okriljem Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti potekala slovesna razglasitev najbolj kulturne šole letošnjega leta.

več na strani 5

Pri tehniki moramo biti natančni. Lucija Zelenko, 7. b

Mami mi reče, da sem natančen, če lepo pišem. Noah Fajfarič, 2. b

Natančen si takrat, ko lepo rišeš. Zala Žuran, 1. a

Če si natančen, ne zgrešiš niti drobne pikice. Tea Brumen, 8. a

Je nekaj, kar narediš počasi. Zala Grm, 4. a

Da si v šoli natančen, da ne rišeš in pišeš preko črte. Meta Vorinec, 4. b

Če si natančen pomeni, da se nič ne zmotiš. Mihajlo Timarac, 5. b

Natančen si lahko pri matematiki, pri risanju črt. Daniela Roškar, 7. a

Natančnost pomeni zbranost pri delu, nato pa zaradi tega dosegaš dobre rezultate. Laura Horvat, 7. a

NATANČNOST

Jaz sem natančna, ko se potrudim pri rokometu. Naja Geč, 5. b

Ko delamo počasi, smo natančni. Lučka Šandor, 2. a

Natančen si takrat, ko si dobro pogledaš stvari in jih natančno izpelješ. Ela Žnidarič Tomažič, 5. b

Natančnost pomeni, da ko narišeš ravno črto, je črta res čisto ravna. Nejc Trunk, 7. b

Natančna sem, če natančno poslušam navodila. Neža Žnidarič, 3. b

Zame je natančno takrat, ko se potrudim pri risanju. Metka Sok, 6. b

Natančni smo, če ne pišemo preko črt. Maša Šacer, 2. a

Natančen si, če pri delu ne obupaš. Larisa Hameršak, 6. b

Natančen si, ko si prepričan v to, kaj delaš. Sabrina Plohl, 9. a

Če sem natančen, lahko večkrat zadenem gol. Urban Lindič, 4. b

Tisti, ki je natančen, ima rad urejeno delovno mesto. Barbara Prelog, 9. a

Misli zbrali:
Lara Štajner in Tajda Horvat, 7. b

Dragi učenci, spoštovani starši!

V prazničnem decembru praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Slovenci smo spoznali, da lahko uveljavimo svoje interese in odgovornost za lasten razvoj le v samostojni neodvisni državi. Temeljno sporočilo plebiscita je torej bilo samostojna in neodvisna država Slovenija. Ampak ne kakršna koli država.

Država, ki bo demokratična in bo na ustaven način zagotavljala temeljne pravice in svoboščine, ki bo garant svobode ter bo hkrati omogočila iskanje in prizadevanje vsakega posameznika za dobro življenje, ne da bi prizadeli interese in hotenje drugih.

Prav gotovo je odločitev za samostojno in neodvisno državo ena najpomembnejših odločitev v narodovi zgodovini, enotnost izpričana ob tej odločitvi pa je obveza in opomin vsem, ki upravljajo in bodo upravljali z državo, da bodo njho-

va ravnanja in odločitve takšne, ki bodo v dobro naši domovini in blagostanju njenih državljanov. Takratna politična volja je spoštovala civilno družbo in njene pobude, ki so odpirale prostor za dialog in nove ideje. Ta recept in odgovornost bi bilo nujno uporabiti tudi danes.

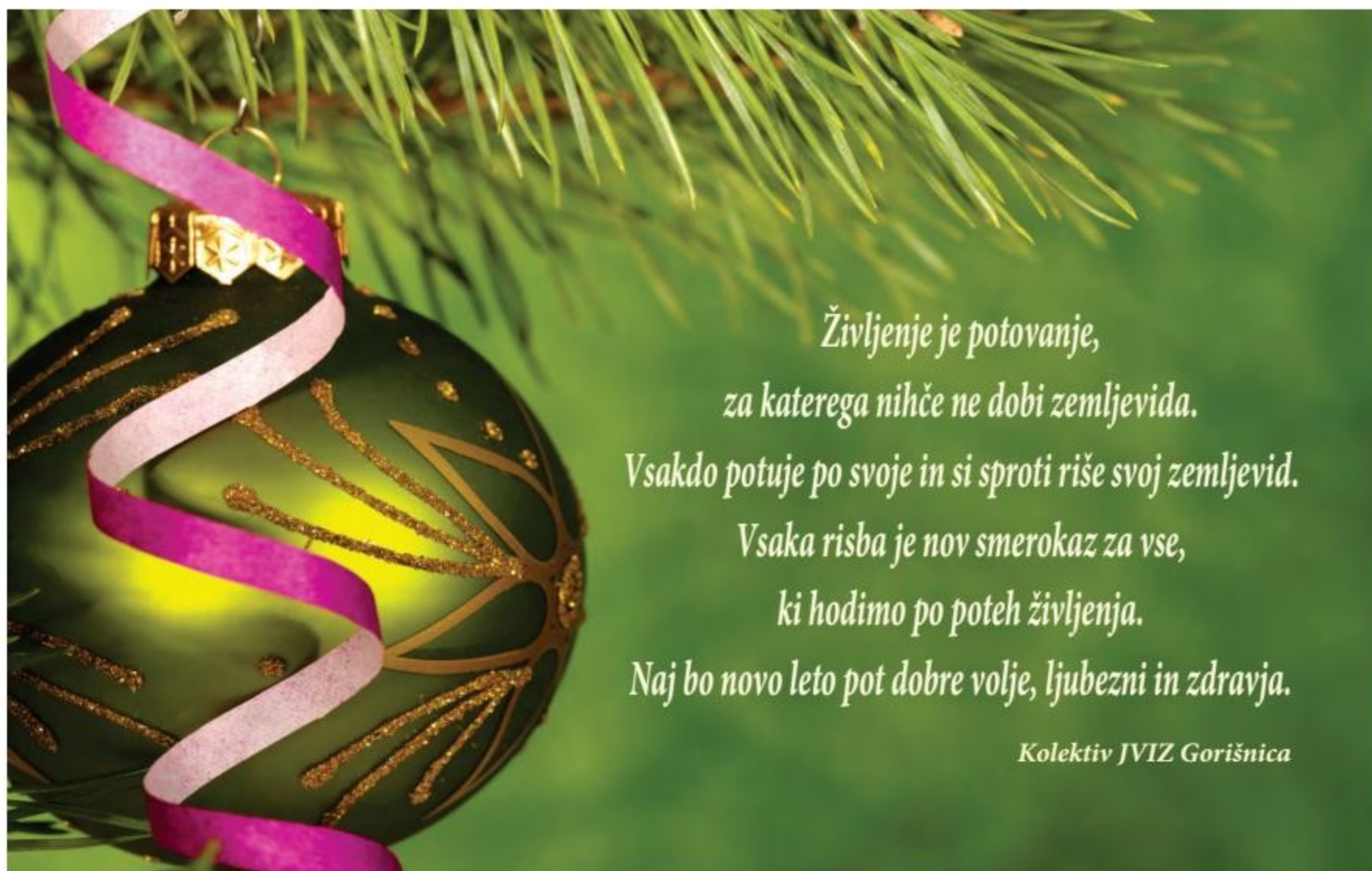
Življenje nam bo prineslo še mnogo preizkušenj in težav, zato ne gre izgubiti upanja in s tem tudi pozitivnega odnosa do sveta, v katerem živimo. Da bomo lahko kos novim nalogam, ki nam jih bo v prihodnje zastavljalo življenje samo, bomo prej ali slej morali poiskati novo ravnovesje in drugačno etiko – ki bo temeljila na vrednotah sodelovanja in iskanja kompromisov, ne pa izključevanja in poglobljanja medsebojnih nesoglasij.

Prazniki, ki prihajajo niso le čas obdarovanja in lepih želja, ampak priložnost, da se zahvalimo vsem, ki nam pomagajo pri našem delu.

Želim vam, da preživite prijetne praznike v krogu svojih družin in tistih, ki jih imate radi, v novem letu pa naj bo vaša beseda pogumna, vaše življenje iskri-vo, ustvarjalno ter polno lepih in prijetnih trenutkov.

Ravnatelj OŠ Gorišnica
Milan Šilak

*Življenje je potovanje,
za katerega nihče ne dobi zemljevida.
Vsakdo potuje po svoje in si sproti riše svoj zemljevid.
Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po poteh življenja.
Naj bo novo leto pot dobre volje, ljubezni in zdravja.*

Kolektiv JVIZ Gorišnica

Veter v laseh

V četrtek, 14. 9. 2017, smo se zjutraj ob 8.30 uri vsi učenci naše šole zbrali v avli, nato v kuhinji vzeli malico in odšli na novo igrišče. Športna zveza Gorišnica Občine Gorišnica nam je v sodelovanju z našo šolo pripravila prav poseben športni dan, Veter v laseh.

Na igrišču smo premagovali različne poligone (poskokčevega, ribiškega, atletskega in nogometnega). Medtem ko smo mi tekmovali v športnih disciplinah, so se drugi sošolci preizkusili v literarnih in likovnih delavnicah. Morali so izdelati maskoto svojega razreda in zapisati slogan, ki razred najboljše predstavlja. Učenci v plesni delavnici so se učili nove plesne koreografije, s katero so se nam pokazali ob zaključku prireditve. Uspešnost na posameznih delavnicah smo merili s točkami. Točke smo sešteli in razglasili najboljše. Zlato medaljo so prejeli učenci 2. a razreda, drugo mesto so s točko zaostanka osvojili učenci 5. a, na tretje mesto pa so se uvrstili učenci 9. b.

Dan se je zelo lepo zaključil, za nekoga mogoče malo slabše, za druge pa spet malo boljše. Važno je le, da smo se vsi zabavali in uživali v različnih delavnicah.

Gal Trunk, 7. b

Imeli smo tehniški dan

V torek, 21. novembra 2017, smo imeli vsi učenci naše šole tehniški dan. Iz eko materialov smo izdelovali različne izdelke, ki smo jih v mesecu decembru ponudili na božičnem bazarju. Zbran denar smo dali v Šolski sklad.

Učenci 7. a smo se zbrali pred učilnico učiteljice Ive Trop. Najprej smo se razdelili po skupinah, nato pa začeli z delom. Delali smo predvsem iz naravnih materialov. Iz zamaškov smo izdelali snežake, iz lesa in nekaj volne jelenčke, pa smrečice, srčke in lončke za barvice. Pri tem smo se zelo zabavali. Ob delu smo lahko poslušali tudi glasbo. Po dveh urah dela smo odšli na malico. Ko smo se vrnili, smo imeli še eno uro časa, da vse skupaj dokončamo in pospravimo. Uspelo nam je ... Ker je bi ta teden tudi teden zmanjševanja odpadkov, smo se malo posvetili tudi tej temi.

Na tem tehničnem dnevu smo se vsi naučili pravega skupinskega dela, naredili veliko zanimivih stvari in se še bolj ekološko ozavestili.

Kaja Graber, 7. a

Učenci 4. a razreda
z nastalimi izdelki

Policist za en dan

V petek, 14. 10. 2017, smo štirje šestošolci dobili priložnost preživeti en dan kot policisti. Policist Marjan je prišel po nas v šolo in nas s policijskim avtomobilom odpeljali na policijsko postajo. Sprejel nas je šef postaje. Razkazal nam je prostore, med katerimi je bila najzanimivejša soba za pridržanje. Od blizu smo si lahko ogledali pripomočke, ki jih uporabljajo policisti in jih tudi preizkusili. Nato smo se odpeljali na teren, kjer smo z radarjem merili hitrost avtomobilov. Vsi šoferji so upoštevali prometne predpise. Policisti so ustavili en avtomobil in lahko smo si ogledali celoten postopek. Pokazali so nam, kako se vzamejo prstni odtisi. Vsak je za spomin obdržal svojega. Nato smo se odpeljali na mejo s Hrvaško, kjer sta nas pričakala dva vojaka in policistka. Pokazali so nam vojaški daljnogled ter vojaško torbo. Tu se je naša poučna dogodivščina končala in odpeljali smo se nazaj v šolo. Ta dan mi bo še dolgo ostal v spominu.

Andraž Kolarič, 6. a

Dobrodelna akcija Drobtinica

V soboto, 14. 10. 2017, smo ob svetovnem dnevu hrane organizirali dobrodelno akcijo z imenom Drobtinica. Pri trgovini Jager in trgovini Mercator smo učenci prostovoljci na stojnicah ponujali kruh, pecivo in zelenjavo. Vse te dobrine so nam podarile trgovine, pekarnice, Društvo gospodinj Občine Gorišnica in kmetje. V zameno za izdelke so nam mimoidoči dali prispevek. Mislim, da smo zbrali veliko denarja. Bilo mi je lepo in zelo dobro sem se počutila.

Eva Munda, 7. b

Dan v Grosuplju

V petek, 22. septembra 2017, je v Grosuplju pod okriljem Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti potekala slovesna razglasitev najbolj kulturne šole letošnjega leta.

O nosilkah naziva je presojala strokovna komisija, ki je pregledala in ocenila obšolske kulturne dejavnosti na šolah, ki so se prijavile na razpis. Prireditelj s podelitvijo nazivov, katere se je udeležila tudi ministrica za izobraževanje, znanost in šport, dr. Maja Makovec Brenčič, je potekala na OŠ Louisa Adamiča Grosuplje. Med 70 osnovnimi šolami, ki so si prislužile naziv kulturna šola, je bila tudi OŠ Gorišnica.

Našo šolo smo na podelitvi zastopale Lana Lindič in Nia Bela, učiteljica Irena Forštnarič in pomočnica ravnatelj, Klementina Lindič. Najprej smo si v kulturni dvorani ogledali gledališko predstavo z naslovom Nacionalno preverjanje stanja. Bila je zelo zanimiva in poučna. Po predstavi sva z Nio odšli na fotografsko delavnico. Tudi mentorji in ravnatelj so imeli svoj program. Ob 13. uri je bilo skupno kosilo in nato podelitev nazivov. Učenci šole gostiteljice in njihovi mentorji so pripravili bogat kulturni program. Najbolj slovesno je bilo pa na koncu, ko so podelili naziv Naj kulturne šole. Naziv je letošnji pripadel OŠ Franceta Prešerna iz Maribora.

Doživele smo res pester in zanimiv dan in se domov vrnile z nazivom Kulturna šola, ki nas bo spremljal vse do leta 2022.

Lana Lindič, 7. b

Bili smo na Slovenskem knjižnem sejmu

V četrtek, 23. 11. 2017, se nas je nekaj učencev v spremstvu učiteljice Mihaele Žgalin in Tihane Bezdrob odpravilo v Ljubljano na 33. Slovenski knjižni sejem. Da pa ne bi ostali samo pri sejmu, smo imeli v planu marsikaj zanimivega.

Že malo pred 9. uro smo imeli varnostni pregled ob vstopu v Državni zbor. Po uspešno prestatem pregledu nas je tamkajšnja uslužbenka popeljala skozi celotno zgodovino državnega zbora. Nato smo pohiteli do Cankarjevega doma, kjer smo si ogledali glasbeno predstavo Jararaja z naslovom Trubar in drugi trubadurji slovenske kulture. Sama predstava je bila zelo zahtevna, vendar popestrena z glasbo. Nato smo se sprehodili po knjižnem sejmu. Srečali smo Primoža Suhodolčana in kar nekaj naših pisateljev. Lahko smo si kupili tudi kakšno knjigo. Rada berem kriminalne zgodbe, zato lahko ugibate, kakšno knjigo sem si kupila sama. Bili smo že pošteno lačni, zato smo odšli na pizze. Ko smo potešili lakoto, smo že komaj čakali, da bomo lahko vstopili v Muzej iluzij. Tam smo se srečali z različnimi optičnimi prevarami in podobnimi stvarmi. Na naših telefonih je nastalo veliko zanimivih fotografij. Lahko smo si kupili tudi različne spominke.

Ta dan mi je bil zelo všeč, saj smo videli veliko zanimivega in novega. Z veseljem bi ga ponovila.

Lana Lindič, 7. b

Mednarodna likovna delavnica

V četrtek, 7. septembra 2017, je v Makolah v okviru prireditve 15. mednarodnega simpozija FORMA VIVA MAKOLE 2017 potekala likovna delavnica za učence osnovnih šol. Na njej smo sodelovali tudi učenci naše šole, in sicer Dora Šandor, Lucija Borak, Julia Sok in Anže Petek. Ustvarjali smo likovna dela, ki so jih nato razstavili v makolski osnovni šoli, pa tudi na drugih šolah, ki so sodelovale na likovni delavnici.

Ta dan mi bo ostal v spominu predvsem po tem, ker sem videla veliko zanimivih stvari in likovno ustvarjala.

Dora Šandor, 7. b

Reševali smo matematične naloge

V petek, 27. 10. 2017, smo imeli delavnico Megamatik. Nanjo sem se prijavil iz radovednosti. Čeprav imam zelo rad matematiko, nisem vedel, kaj pričakovati.

Srečanje smo začeli z gradnjo Energij-skega stolpa. To je igra, v kateri primemo za vrvice in z ročajem zlagamo lesene kocke eno na drugo. Uspelo nam je postaviti stolp s tremi nadstropji. Nato smo imeli igro z bomboni. Tam smo se razdelili v pare in si razdelili bombone. Igro smo igrali tako, da smo lahko vzeli vsako po en ali dva bombona. Tisti, ki je vzel zadnji bombon, je zmagal. Naslednja je bila igra s kartami. Prvi je lahko uporabil vsoto, razliko, produkt ali količnik, druga dva pa sta morala ugotoviti, iz katerih dveh števil je dobil rezultat. V naslednji igri smo imeli zvončke. Na mizo smo eno za drugo postavljali pet kart. Tisti, ki je prvi videl rezultat 20, 30 ali 40, je pozvonil in povedal rezultat.

Na delavnici mi je bilo zelo všeč, ker je bilo veliko iger. Spoznal sem, da je matematika lahko zelo zabavna.

Gal Bezjak, 5. a

Šola v naravi

V ponedeljek, 4. 12. 2017, smo se učenci 7. razredov v spremstvu učiteljev z avto-busom odpeljali na Roglo v zimsko šolo v naravi. Ko smo prispeli, smo si najprej odložili prtljago, se preobuli v smučarske čevlje in odšli na smučišče. Tam smo se najprej razvrstili v štiri skupine. Učenci iz prve skupine so se naučili osnov smučanja, ostali pa smo se že podali na proge. Po dopoldanskem smučanju je sledilo kosilo, nato pa sta se dve skupini podali nazaj na proge, ostali dve pa v dom Jelka. Ko smo bili spet vsi zbrani v domu, smo imeli dovolj časa, da smo razpakirali svojo prtljago. Ob 18.00 smo odšli na večerjo, nato pa smo se odpravili v telovadnico, kjer smo lahko igrali različne športne igre. Sledilo je tuširanje in zaslužen počitek.

V torek smo ob 7.00 odšli na zajtrk, nato pa na dopoldansko smučanje, kjer smo osvajali nove proge. Po smučanju smo odšli na kosilo. Jedli smo riž, zrezke v omaki in solato. Tudi sladica ni manjkala. Po kosilu smo imeli kratek počitek, nato pa smo spet obuli smučarske čevlje in odhiteli na smučišče. Po smučanju smo se tokrat preizkusili na plezalni steni. Sledil je še kratek sprehod, nato pa večerja s sladico. Zvečer smo si v hotelu ogledali film Kung Fu Panda 3, se stuširali in po dolgem dnevu takoj zaspali.

Tudi v sredo smo najprej pozajtrkovali. Sledilo je triurno smučanje. Kar v vsej smučarski opremi smo odšli na kosilo. Jedli smo čevapčiče in slasten pommes frites. Po kosilu smo imeli malo počitka, nato pa spet hop na smuči. V naši sobi smo zatem igrali igro Activity, nato pa odšli v hotel Planja na predavanje o konjih. Spoznali smo veliko novega. Vsi smo komaj čakali novih dogodivščin, saj smo vedeli, da gremo po predavanju v snežno dvorano, kjer nas je pričakal velik oder z glasbo. Vsi učenci, pa tudi učitelji, smo se zelo zabavali. Poslušali in peli smo zabavno in popularno glasbo in na njo seveda tudi plesali. Po zabavnem večeru smo vsi utrujeni zaspali.

V četrtek smo, tako kot vedno, najprej odšli na zajtrk. Po obroku smo se s smučarskimi čevlji odpravili na smučišče, kjer smo premagovali strmine. Ob 12.00 smo imeli kosilo, dobro kot zmeraj. Spet smo se odpravili na smučišče, kjer smo se trudili po naših najboljših močeh. Po končanem smučanju smo se hitro preobuli in

se s sankami po tirih spustili v dolino. Po večerji smo se za veliki finale vsi učenci predstavili z raznimi točkami. Bili smo zares ustvarjalni!

Ko smo v petek zjutraj videli, kakšno je vreme, smo s slabo voljo sklenili, da se ne bomo več smučali, saj je veter bil premočan. Spakirali smo svoje stvari in vsi žalostni, ker se šola v naravi končuje, odšli na avtobus. Med potjo smo se ustavili še v Mariboru v Mc'Donaldsu.

Ko smo prispeli v Gorišnico, smo bili zelo veseli, saj smo spet videli naše družine. Smučanje in vsa zabava v šoli v naravi je bila zelo zabavna in tudi poučna. Z veseljem bi to doživetje še večkrat ponovila.

Lana Lindič, 7. b

Maribor Open 2017

V Mariboru so se od 1. do 3. decembra 2017 zbrali najboljši plesni pari iz več kot tridesetih držav, saj je potekalo že 19. mednarodni plesni turnir Maribor Open 2017.

Tekmovalce, ki so se predstavili v standardnih in latinskoameriških plesih, so ocenjevali mednarodno priznani sodniki iz kar petnajstih držav. Plesalci vseh starostnih kategorij (tudi najmlajših), katerih življenje je že leta posvečeno plesu, so prišli

pokazat rezultat svojega celoletnega dela ter s tem dvignili dvorano na noge. Dogodka smo se udeležili tudi učenci naše šole. V finalu, ki je potekal v nedeljo, 3. 12. 2017, smo plesalci druge in tretje triade občinstvo navdušili s plesno točko »Kdo pravi, da Božiček plesat ne zna«, ki je nastala pod vodstvom učiteljic Irene Foršt-narič, Tine Brodnjak Kokot ter Špele Valen-ko.

Ker imamo na ta dan zelo lepe spomine, se bomo z veseljem tja odpravili tudi nasled-nje leto in ponovno doživeli ta plesni spek-takel.

Brina Kolarič, 8. b

Bili smo na planinskem izletu

Učenci, ki smo vključeni v interesno dejavnost Planinci, smo se odpravili na prvi letošnji pohod. Zbrali smo se v Gorišnici in se z avtobusom odpeljali proti Podlehniku. Tam smo pričeli s hojo proti cerkvi Sv. Trojice, kjer smo že imeli prvi postanek in čas za malico. Pot smo nadaljevali proti Gorci in nato do viničarskega muzeja, kjer so nas pogostili s čajem. Skupaj smo preživeli lep, topel in sončen sobotni dan. Upam, da se bomo kmalu spet udeležili novega pohoda.

Iza Lenart, 3. a

Obiskali smo Ptujsko knjižnico

V četrtek, 26. 10. 2017, smo učenci 7. razredov skupaj z razrednikoma in učiteljico Mihaelo Žgalin v okviru nacionalnega projekta Rastem s knjigo obiskali Knjižnico Ivana Potrča Ptuj.

Najprej smo imeli predavanje o programu COBISS, s pomočjo katerega si lahko preko spleta rezerviramo knjige ali pa si podaljšamo datum vrnitve gradiva. Nato smo odšli na Mladinski oddelek knjižnice, kjer smo dobili knjigo Miha Mazzinija z naslovom Zvezde vabijo. Ko smo se peljali proti domu, sem že prebrala prvo stran omenjene knjige. Bila je zelo zanimiva. Če vas zanima vsebina, jo lahko poiščete tudi v naši šolski knjižnici.

Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, saj sem se naučila, kako si lahko preko spleta rezerviram knjigo, pa še zanimivo knjigo sem dobila.

Lara Štajner, 7. b

Z nitkami prijateljstva do zlatega priznanja

12. oktobra 2017 smo se ob 7.30 uri Dora Šandor, Katarina Bezjak, Živa Trunk, Anže Petek in mentor, Boštjan Rihtar, odpravili na pot v Izolo. Udeležili smo se filmskega festivala. Prijetno smo bili presenečeni, ko smo izvedeli, da je naš film Nitke prijateljstva, katerega režiserka je Dora Šandor, dobil najvišje priznanje vseh članov žirije, torej ZLATO PRIZNANJE.

Popoldne smo si v Piranski mestni galeriji ogledali še likovno razstavo. Naslednje jutro smo se udeležili delavnice mon-taže, nato pa smo v centru Izole snemali film po novem scenariju, ki smo ga napisali na poti v Izolo. Pri delu nas je zmotila novinarka Radija Slovenija in z nami posnela krajši intervju. Lahko ga poslušate na tej povezavi:

<https://radioprvi.rtvsllo.si/2017/10/kulturomat-98/>

Po kosilu smo se odpravili proti Ljubljani in obiskali POP TV. Prijazno so nas sprejeli. Ogledali smo si nekaj studiev, videli, kako snemajo oddajo Znan obraz ima svoj glas ter govorili z režiserjem oddaje, Dejanom Veseličem. Po tem dogodku nas je pot peljala domov. Srečno smo prispeli v Gorišnico.

Katarina Bezjak, 7. a

Snemali smo videospot

V soboto, 30. 9. 2017, smo se Dora Šandor, Barbara Prelog, Lana Lindič, Iza Visenjak in mentor Boštjan Rihtar ob 6. uri z ekipo SIP TV odpravili na pot na Primorsko. Za Dorino pesem In ko ne vem je bilo potrebno posneti videospot.

Snemanje je potekalo cel dan. Bilo je precej naporno, saj smo morali vso opremo nositi na več različnih lokacij ob obali. Vreme nam je bilo naklonjeno, saj nas je grelo toplo sonce, pa tudi morje je bilo rahlo vzvalovano. Ob koncu dneva nam je uspelo posneti kar nekaj materiala.

Tako je Dorina pesem In ko ne vem dobila še vizualno podobo, ki si jo lahko ogledate na naši šolski spletni strani.

Lana Lindič, 7. b

Veliki in mali prijatelj

V petem razredu smo se odločili, da bomo šolsko leto obogatili s sodelovanjem s 1. razredi. Naš namen je pomagati, se družiti, igrati in se nasmejati s prvošolčki. Želimo jim ponuditi varnost, zagotoviti dobro počutje v šoli in jih vpeljati v šolsko življenje.

V tednu otroka, od 2. do 8. oktobra 2017, smo napisali kratka besedila ter jih pri likovni umetnosti še ilustrirali. Nastale so lične slikanice, ki so ponujale veliko različnih fantazijskih zgodb.

V naš razred smo povabili učence, se posedli v krog in na sredini prižgali lučke. Ob slikanicah smo jim pripovedovali svoje pravljice, ki so jih otroci z zanimanjem poslušali.

Družili smo se tudi 16. novembra 2017, ko je bil na šoli naravoslovni dan na temo zdrava prehrana. Razdelili smo se v štiri skupine in pripravili različne naloge, ki so se navezovalle na hrano. Vsak

prvošolček je, skupaj s svojim velikim prijateljem, poskušal čim bolje rešiti naloge. Slike jedi smo razporejali v različne skupine, spomnili smo se, kako pomembna je skrb za zdrave zobke, seštevali smo predmete in na krožnikih oblikovali zdrave obroke. Naučili smo jih tudi pesmico.

Druženje z malimi prijatelji in z učiteljico Alexandro, ki je za nas skrbela prva tri leta šolanja, nas je zelo veselilo. Upamo, da se bo sodelovanje še okrepilo in vodilo v nova prijateljstva.

Teja Hebar, 5. a

Projekt Prolea

V četrtek, 5. 10. 2017, smo člani tima (ravnatelj Milan Šilak, Aleksandra Hojnik Bezjak, Aleš Pevec in Tina B. Kokot) v okviru projekta Prolea sprejeli tuje goste in jim omogočili vpogled v naše delo. Šlo so tako obiskali predstavniki osnovnih in srednjih šol iz Nemčije, Nizozemske, Španije in Škotske ter predstavniki Zavoda za šolstvo RS (Zora Ilc Rutar, Branko Slivnik in Barbara Lesničar). Predstavili smo jim naše načrtovanje, primere dobre prakse, dejavnosti, ki smo jih že izvedli znotraj projekta ter jih popeljali po šoli. Gostje so odšli polni pozitivnih vtisov o naši šoli, zavzetem kolektivu in prekipajoči energiji.

Tina Brodnjak Kokot

Ogled državnega zbora Slovenije

V četrtek, 23. novembra 2017, smo se nekateri nadarjeni učenci pri slovenščini od 3. do 9. razreda z avtobusom zgodaj zjutraj odpravili v Ljubljano, kjer smo si najprej ogledali Državni zbor. Temu je sledil še obisk knjižnega sejma, ogled glasbene predstave Trubar in drugi trubadurji slovenske kulture ter Muzeja iluzij. V Ljubljano smo se odpravili z namenom, da bi se imeli lepo in se hkrati kaj naučili ter izvedeli več o dogodkih in krajih, ki smo jih obiskali.

V Državnem zboru smo morali najprej skozi rentgenski pregled. Gospodična, ki nas je popeljala skozi prostore Državnega zbora je s svojo razlago poskrbela, da smo izvedeli več o delovanju države ter njeni zgodovini. Slednjo nam je vizualno prikazala freska v prostorih Državnega zbora. Na njej smo videli veliko znanih obrazov ter dogodkov, ki so zaznamovali Slovenijo in Slovence skozi zgodovino vse od njenih ranih začetkov. Na freskah so bili med drugim upodobljeni Primož Trubar, France Prešeren, Ivan Cankar, nastanek Slovenije ... Gospodična nam je postavljala tudi vprašanja kot v kvizu iz znanja o znanih Slovencih in dogodkih v preteklosti, na katera smo morali odgovoriti. Povedala nam je tudi, da je vsako nadstropje parlamenta obloženo z različnim slovenskim kamnom, npr. v pohorskem tonalitu, in glede na to v različnih barvah. Ogledali smo si tudi glavno sejno sobo z višine, in sicer smo sedeli na stoli za poslušalce seje. Ko smo se posedli z razgledom na sejno sobo, nam je vodička povedala, kdo sedi v tem prostoru in kako potekajo seje, kakšen je volilni sistem v Sloveniji,

povedala in pokazala nam je, kje sedi premier ter nas poučila o drugih pomembnih stvareh. Tudi mi smo za nekaj minut postali poslanci in smo morali odigrati razpravo. Maj pa je bil naš minister za šolstvo. Vsi skupaj smo zelo uživali na tem pohodu po Državnem zboru in se veliko vsega naučili.

Učenci 9. razredov

Uspeh gorišniških šahistov

V sredo, 13. 12. 2017, je v Večnamenski dvorani v Spuhlji potekalo posamezno področno prvenstvo OŠ v šahu. Tekmovanja se nas je udeležilo kar 19 učencev naše šole. Naša najuspešnejša šahistka Nika Kralj je zanesljivo, z osvojenimi vsemi točkami, zasedla 1. mesto in se tako uvrstila na državno tekmovanje. Lepo so presenetili tudi najmlajši šahisti, med katerimi je Špela Strelec iz 3. b razreda prav tako suvereno pometla s tekmicami in osvojila 1. mesto. V kategoriji fantov do 12 let smo imeli največ predstavnikov. Izkazali smo se in matirali več kot polovico svojih nasprotnikov.

Urban Lindič, 4. b

Božični bazar

V ponedeljek, 11. 12. 2017, smo imeli hkrati govorilne ure za starše, nekateri razredi tudi roditeljske sestanke in Božični bazar. Izdelke, ki smo jih ponujali na bazarju, smo izdelovali vsi učenci šole na tehničnem dnevu v začetku novembra. Nastali so zelo lepi in uporabni izdelki, zato smo lahko pripravili res pester bazar. Starši so bili navdušeni nad ponudbo, mi pa smo ob koncu bazarja z veseljem preštevali denar, ki smo ga prejeli od njih. Zbrali smo 766 evrov in jih namenili v Šolski sklad.

Lana Lindič, 7. b

**Hvala vsem,
ki ste
prispevali v
Šolski sklad!**

Težave našega časa

V 5. b razredu smo se pogovarjali o onesnaženem okolju. Prebrali smo govor deklice Severn Suzuki, ki je v parlamentu pred odraslimi govorila, kako je naše okolje onesnaženo. Tudi meni se zdi, da imamo zaradi onesnaževanja okolja zelo resne težave. Kaj vse se lahko zgodi z Zemljo, če jo onesnažujemo? Zemlja lahko umre. Predstavljajte si svet brez planetov, barv, svetlobe ali česar koli. Predstavljajte si, da ne bi bilo ničesar več. Ne gre, a ne? Vendar tako bo, če nadaljujemo s takšnim ravnanjem, kot ga imamo sedaj. Strinjam s tem, kar je povedala Severn Suzuki, da se lahko vsi bojimo, da naslednje generacije ne bodo več videle tega, kar lahko sedaj vidimo mi.

Ela Žnidarič Tomažič, 5. b

Odlična šahistka in vsestranska učenka Nika Kralj

Na kratko se opiši.

Sem Nika, stara sem dvanajst let in živim v Gorišnici. Rada imam adrenalin in spoznavanje novih stvari.

Vemo, da si naša najboljša šahistka. Kdo te je navdušil za igranje šaha?

Šah sta mi predstavila starša, vendar mi ga nista nikoli vsiljevala. Ko sem bila stara 4 leta, me je ati naučil pravilno postaviti figure, a sem svoje prve šahovske poteze začela vleči pri približno petih letih. Po udeležbi na prvih šahovskih tekmovanjih v šoli sem šah začela igrati nekoliko resneje.

Letos si se udeležila evropskega šahovskega tekmovanja.

Povej nam kaj več o tem.

To je bilo moje prvo evropsko prvenstvo. Potekalo je v Mamaia – letovišču v Romuniji, ki leži tik ob Črnem morju. Tekmovala sem v kategoriji deklic do 12 let. Končni rezultat je bil soliden – uvrstila sem se v prvo polovico, s skupnimi točkami 4,5 od 9. Seveda bi bilo lahko bolje, vendar pa je bila ena izmed ovir tudi dejstvo, da sem se na partije pripravljala sama, brez trenerja, vendar ob moralni podpori atija. Kljub stresu sem zelo uživala. Celotna izkušnja je bila zame pomemben mejnik v mojem šahovskem razvoju.

Na katere svoje rezultate si najbolj ponosna?

Najbolj ponosna sem na uvrstitev na evropskem prvenstvu, tri druga mesta na državnih prvenstvih v letošnjem (šolskem) letu in na 1. mesto pri deklicah na prvenstvu evropske unije v letu 2016 v Avstriji ter hkrati skupno 6. mesto v kategoriji do 12 let.

Kolikokrat na teden imaš treninge in kdo je tvoj trener?

Še vedno sem članica ŠD Ptuj in se redno udeležujem ekipnih tekmovanj. Ravno kar sodelujem v 3. članski šahovski ligi vzhod, kjer za Ptuj igram na prvi deski. Skupinske treninge sedaj obiskujem enkrat tedensko v Celju, vendar pa trenutno nimam trenerja.

Zaupaj nam kakšno zanimivo anekdoto s šahovskega tek-

movanja.

Ko sem letos igrala na turnirju v Pardubicah na Češkem, se nas je 8 udeležencev peljalo z velikim kombijem, ki pa je imel kar nekaj tehničnih težav. Ena izmed teh je bila, da motor ni vžgal brez pomoči. Zato nas je vseh sedem in voznik dnevno potiskalo kombi in moram reči, da smo prejeli kar nekaj začudenih pogledov okolice.

Si tudi uspešna učenka. Kako uskladiš treniranje šaha s šolo in hkrati še z urami klavirja?

Učenje zame ne predstavlja težav. Na srečo se hitro učim, zato ne porabim veliko časa za pripravo na razna ocenjevanja. Vendar pa mi veliko več časa vzame priprava na različna šolska in državna tekmovanja, ki pa mi hkrati predstavljajo izziv, saj delam samostojno in se zraven veliko naučim.

Ali ti ob vseh teh dejavnostih ostane še kaj prostega časa? Kako ga preživiš?

Seveda. Vedno imam vsaj nekaj prostega časa. Rada ga izkoristim za branje angleških knjig ali pa si ogledam kakšen film. Poleg tega zelo rada poslušam rock glasbo, ki mi pomaga, da se sprostim. Še posebej se veselim obiskov rock koncertov svetovno znanih skupin. Če najdem čas, pa tudi slikam in fotografiram.

Slišali smo tudi, da zelo rada bereš. Katere so tvoje najljubše knjige?

Uh, teh je pa veliko. Vedno znova menjujem najljubše knjige. Zaenkrat so mi najbolj pri srcu Kje si Aljaska? (John Green), Marsovec (Andy Weir), Kako življenje oponaša šah (Gari Kasparov) in še veliko drugih. Knjige berem večinoma v angleščini, saj je to največkrat tudi jezik, v katerem je bila knjiga originalno napisana in vsaj po mojem mnenju tako ohrani veliko večjo pristnost kot prevodi.

Kdo je tvoj vzornik/-ica?

Moj največji vzornik je moj ati, saj zastavljene cilje vedno tudi izpolni. Drugače pa predvsem poskušam biti izvirna pri vsem, kar v življenju počnem.

Lana Lindič in Julija Korez, 7. b

... učiteljico Majo Bencek

1. Najprej se nam na kratko predstavite.

Moje ime je Maja. Sem mamica dveh krasnih deklet, žena potrpežljivega moža in učiteljica na Osnovni šoli Gorišnica.

Če se opišem v treh besedah, bi zase rekla, da sem iskrena, kreativna in skromna oseba. Rada imam živali, glasbo in umetnost. Mojo filozofijo opisuje citat: »Ljubezen in sočutje so nujnost, ne luksuz. Brez njih človeštvo ne more preživeti.«

Zavedam se, da življenje ni preprosto in da je razdeljeno na dobre in slabe dni. Vendar ne pustim, da me to ovira, ko uživam v svojem delu, odnosih in stvareh, ki mojemu življenju dajejo smisel. Naučila sem se, da ne iščem potrditve drugih, temveč se zanašam na svojo lastno notranjo moč.

2. Če ne bi bila učiteljica, kaj bi bili?

Uh, težko rečem, kam bi me vodile poti, če se ne bi odločila za študij na Pedagoški fakulteti. Morda bi ostala plesalka jazz baleta, morda bi ustvarjala slikanice za otroke, ali celo delala v živalskem vrtu. Vsekakor pa sem hvaležna za vsako izkušnjo, znanje ali veščino, ki jo osvajam na poti skozi življenje in poskušam prepoznati dragoceno naravo slehernega dne.

3. Kaj radi počnete v prostem času?

Prosti čas rada preživljam v krogu družine. Med vikendi povabim svoje starše in sestro na druženje ob kosilu, ki ga z veseljem pripravim. Obožujem gledališče in koncerte. Slikam, rišem in kiparim ter pojem v mešanem pevskem zboru. Veliko prostega časa mi vzame prostovoljno delo, ki ga opravljam z dušo in veseljem.

4. Kdaj v poklicu nabolj uživate?

Vsako jutro, ko stopim pred učence, jim podarim roko in se skupaj pozdravimo: »Nudim ti mir, nudim ti prijateljstvo, nudim ti ljubezen ...« Uživam, kadar jih opazujem pri kreiranju lastnega znanja in kadar prihajajo do novih spoznanj in rešitev. Uživam v igri, ustvarjanju in ob pesmi. Všeč mi je izraz na obrazih otrok, ko jih pričaka nova tabelska slika ali čarovniški trik, ki ga pokažem med odmorom.

Vsak dan se veliko naučim, ogromno se tudi smejemo. Smeh je koristen in je poceni zdravilo. Zelo rada prirejam in prihajam na šolske proslave. Tam učenci pokažejo svoje najmočnejše atribute. In sreča ter ponos v očeh staršev ... neprecenljivo! Uživam vsako jutro, ko stopim v zbornico, iz katere zadiši po sveži kavi. Sedem za mizo in začnem dan, obkrožena s čudovitimi kreativnimi ljudmi, ki delijo z mano isto strast in poslanstvo.

Biti učitelj je zavidanja vreden poklic. Imamo priložnost spodbujati navidezno običajne ljudi k neobičajnim prizadevanjem.

5. Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Učenje mlajše sestre je zame pomenilo velik izziv. Ker moja prizadevanja navadno niso padla na plodna tla, sem se odločila izpiliti tehniko.

6. Kako bi izgledala vaša sanjska učilnica?

Hahaha ... tole je krasno vprašanje! Najprej bi umaknila stole. Učencem bi dala več možnosti pri izbiri pogojev za učenje. Na razpolago bi imeli vadbene žoge, vrtljive stole in kinestetične mize. Uredila bi kotiček za počitek in branje. Učilnica bi bila polna zelenja in učenci bi skrbeli za najmanj eno "domačo" žival. Imeli bi veliko gibalnega prostora in izhod na prosto. Ob učilnici bi koristili delavnico za kiparjenje, obdelavo lesa in slikanje. Imeli bi majhno kuhinjo, kjer bi si sami pripravljali obroke. Stene bi bile "pralne" in učenci bi lahko povsod zapisovali svoje misli.

Menim, da moje sanje niso tako daleč od realnosti. Delam na šoli, kjer so omogočeni krasni pogoji za delo, saj ravnatelj zmeraj prisluhne dobri ideji. Zraven priskoči na pomoč še hišnik in s skupnimi močmi urejamo okolje, ki je za otroke vzpodbudno, zdravo, varno in prijetno.

7. Kakšni se vam zdijo učenci naše šole?

Uuu ... Učenci naše šole so bistroumni, delavni, navihani, iznajdljivi, kreativni, komunikativni, marljivi, ljubeznivi, motivirani, natančni, odgovorni, odkriti, pogumni, pošteni, predani, prijazni, prodorni, samozavestni, simpatični, tekmovalni, strpni, urejeni, vljudni, vztrajni, zapužanja vredni in GLASNI.

8. Katera je vrednota, ki ji sledite v življenju?

"Korenine vsega dobrega ležijo v tleh hvaležnosti." Dalajlama

Ko zjutraj vstanem, najprej pomislim, za kaj sem hvaležna in se iz srca zahvalim.

Hvaležnost ni samo odnos do življenja in štetje preteklih, trenutnih in bodočih blagoslovov, ampak je prav tako način življenja, ki daje smisel preteklosti, omogoča vizijo za jutri in, kar je najbolj pomembno, prinaša mir in spokojnost v vsak sedanji trenutek.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila svoji družini za brezpogojno ljubezen, svojim prijateljem za veliko srce, svojim učencem za radovedne poglede in njihovim staršem za pomoč ter podporo. Zahvalila bi se ravnatelju, ki mi omogoča, da opravljam svoj poklic in sodelavcem za učne sprehode ter vzpodbudo med konferencami in aktivni, ki podaljšajo ponedeljke. Hvala Živi in Nii, ki sta pripravili tale intervju.

Hvala je magična beseda – poskusite kdaj.

Nia Bela in Živa Trunk, 7. b

We wish you a Merry Christmas and a happy, healthy and successful New year 2018!

Santa only comes once a year,
So we're happy that X-mas is near.
We celebrate this holiday,
And wish it could be every day,
Lights on the Christmas tree,
Lighting up the whole galaxy.
Making everyone happy,
Wishing the gifts aren't crappy.

Lucija Borak and Ana Erhatič, 9. b

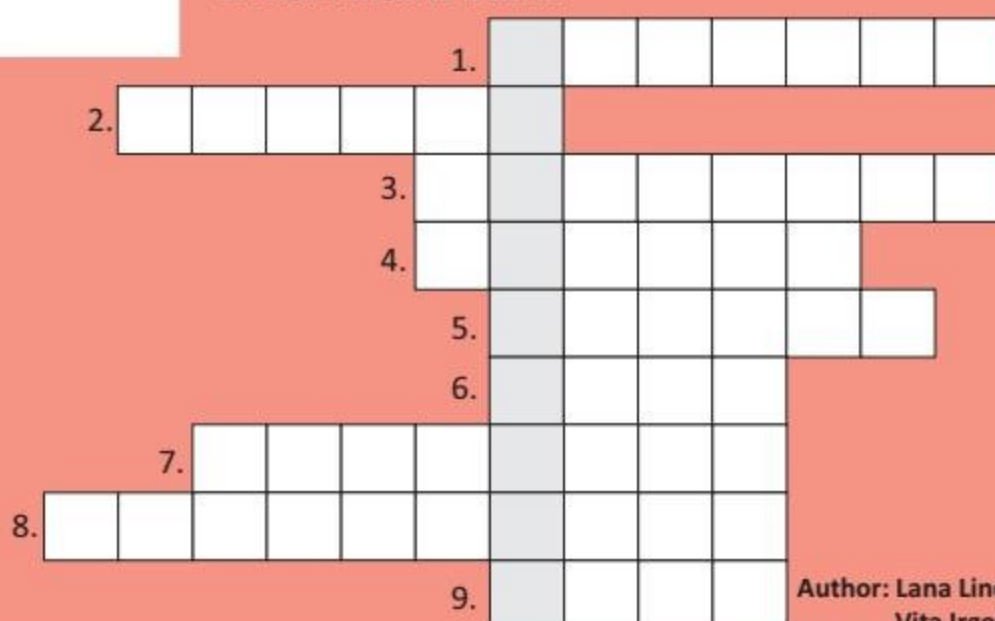
Christmas song

Look, it's snowing outside
and everything is white!
Jingle bells are ringing and
we are all singing.
We are all sending Santa letters,
wearing our warm Christmas sweaters.
Hang your stockings
and say your prayers,
because Santa comes tonight!

Eva Tilli and Hana Kolarič, 9. a

Crossword

1. _____ are for Dessert.
2. For Christmas we go to the ...
3. Under the Christmas tree we got ...
4. Very cold season time.
5. Winter sport
6. For Christmas we put up Christmas ...
7. Wintry month.
8. They fall in winter.
9. A Snowman is from ...

Author: Lana Lindič and
Vita Irgolič, 7. b

Here are some Christmas jokes for you...

Chuck Norris has a Polar bear carpet in his house. It's not dead, it's just afraid to move.

What is the difference between a tuna, a pasta and glue? ... You can pasta a tuna but you can't tuna a pasta. What about the glue? I knew you'd get stuck on that one.

Lukas Enej Holcer, 9. a

The Christmas nightmare

Hello, my name is elf John and I'm the only elf that survived the Christmas apocalypse. Let me tell you the whole story...

It was a normal Monday at work. Santa was stressed out, because his wife didn't bake him cookies. He was mounting the reindeers, when the lead snapped. He got so mad, that he fired the reindeer. So Rudolph lost his job...Elves needed to wrap the presents, but the elf Grey ripped the wrapping paper. Santa got angry and said: »Are you crazy, you know we bought the wrapping paper from the dollar store and you know we are out of Christmas coins!« He locked him in a dark room. The punishments were getting worse and worse. At the end of the night, three elves were missing 2 fingers. Tuesday was even worse. If anyone did something wrong, he ate them. Numbers of elves were getting smaller and smaller. I was the only one that survived, not even Santa's wife survived. I hopped on Rudolph that was hiding in the bathroom. We escaped and from this day on, Santa has no workers and he's regretting everything.

Zoja and Larisa Vesenjaj, 9. r

Christmas nightmare – song edition

Ms. Claus didn't bring any goodies
for all the hungry foodies.

Santa got angry,
because his wife wasn't very
friendly.

Elves got punished
because they didn't learn Spanish.
He got them a teacher
to learn about the spanish feature.

Zoja and Larisa Vesenjaj, 9. r

Moj brat ni samo moj brat, ampak je tudi moj velik vzornik. Je zelo zaščitniški, saj je 14 let starejši. Matej je tudi zelo ljubeč oče in boker. Vsi ga imamo neizmerno radi. Čeprav se včasih spneva, sva spita samo nekaj sekund, nato pa sva spet najboljša prijatelja. Ko sem bila še majhna in tudi sedaj, ko sem že nekoliko starejša, mi je bil in mi je še vedno kot drugi oče, zato si življenja brez njega ne predstavljam.

Barbara Prelog, 9. a

Lara Bezjak, 6. a

Tia Meško, 5. a

MOJA DRUŽINA

IME MI JE JAN. OBISKUJEM DRUGI A RAZRED. STAR SEM 7 LET. V DRUŽINI SMO: MAMI, ATI, DVA BRATCA, SESTRICA IN JAZ. MAMICI JE IME MAJA. PO POKLICU JE UČITELJICA. PROSTI ČAS IZKORISTI ZA IGRANJE Z MANO. STARA JE 41 LET. ATIJU JE IME DAVORIN. STAR JE 41 LET. PO POKLICU JE DELAVEC. PROSTI ČAS IZKORISTI ZA GLEDANJE TELEVIZIJE. SESTRICI JE IME ANA. OBISKUJE GIMNAZIJO MARIBOR. STARA JE 16 LET. V PROSTEM ČASU RADA UPORABLJA TELEFON. BRATCU JE IME ŽAN. STAR JE 14 LET. OBISKUJE GIMNAZIJO MARIBOR. V PROSTEM ČASU IGRA KITARO. BRATCU JE IME FILIP. STAR JE 10 LET. OBISKUJE OŠ GORIŠNICA, 4. B RAZRED. MED PROSTIM ČASOM BERE KNJIGE.

JAN SEBASTJAN KOLARIČ, 2. A

Zima

Novi zimski čas je,
se zima spet zbudila je.

Zunaj sneg leti
in kepa hitro
ti v obraz zleti.

Šola je res krasna,
ker v lučkah se blešči,
smrekica še lepša je,
nam šola zdaj krasi.

O snegu se učimo
v šoli vsaki dan.
Nato domov hitimo
in se drug drugega
razveselimo.

Lara Tušak, 3. b

Vid Lenart, 1. b

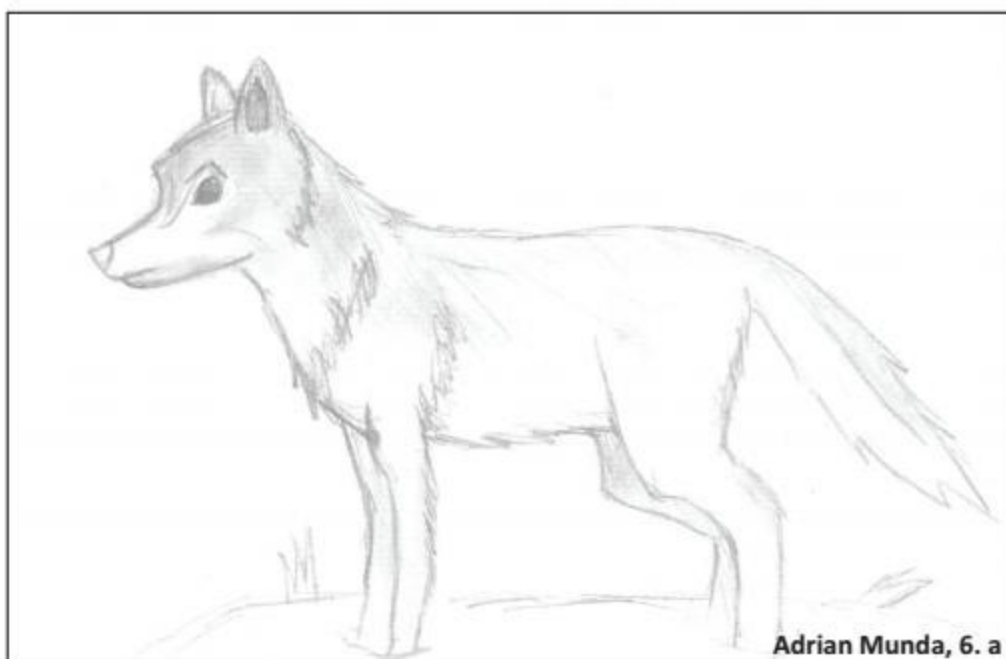
Moja babica

Moja babica je zlata,
zlata kot zlato,
iz mano se zabava,
kadar sem iz nje.

Huha, pere, lika,
rada je iz menaj,
skupaj se igrava,
igro velik, velik moj.

Rada peče struce,
in rogljčke nam,
iz veseljem pa naredi,
to za rojstni dan.

Meta Vogrinec,
4. b

Adrian Munda, 6. a

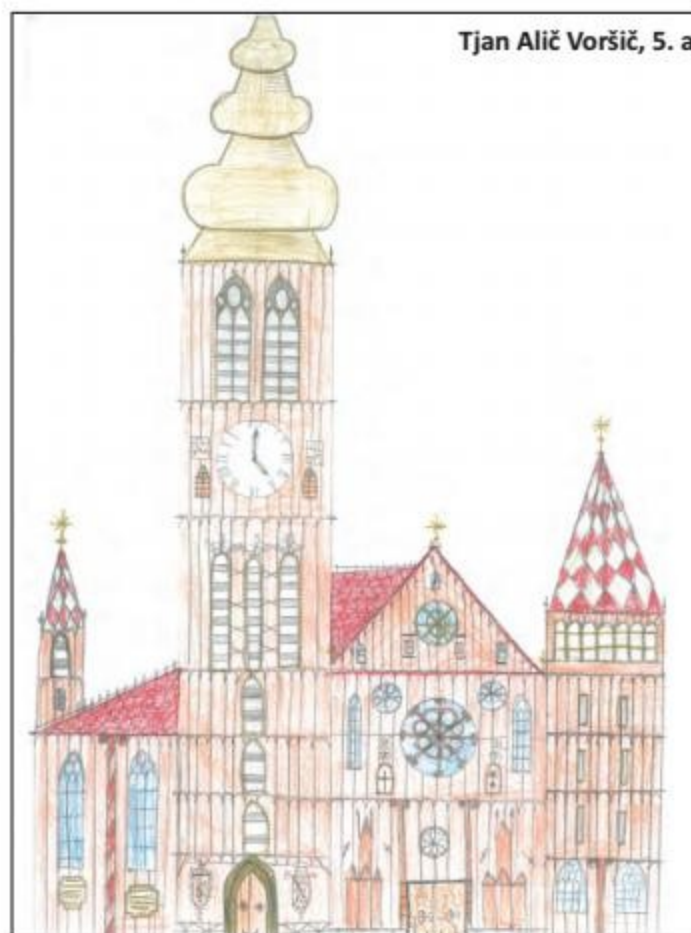
Ugrabili so me vesoljci

domišljjski spis

Zvečer sem si umila zobe in se odpravila v posteljo, ko sem nenadoma na vrtu zagledala luč. Odplazila sem se iz hiše, saj me mama ponoči ne pusti iz nje. Ko sem prišla na vrt, sem zagledala čudno plovilo. Plovilo je bilo veliko in okroglo. Odprla so se vrata in iz plovila so izstopili čudni ljudje. Glave so imeli kot hruške, na katerih so bile velike, črne oči. Bilo jih je za celo vojsko. Na koncu je iz plovila prišel še kralj vesoljcev. Ugrabili so me in me odpeljali na ladjo.

Ko smo hodili po hodnikih, sem videla vložene možgane, klobase iz črevesja, povsod je tekla kri ... Ko smo prispeli v sobo, je bila pred mano miza. Kralj me je potisnil k mizi in morala sem ostati na večerji. Za večerjo smo imeli prekuhane možgane s črvi. Nisem hotela jesti, a mi je vesoljec kljub temu v usta zatlačil kos hrane. Če priznam, je bilo kar okusno. Po večerji so me odpeljali v ječo. Zraven mene je bila v ječi tudi majhna pošast. Najprej sem se je ustrašila, nato pa sva se spoznali. Bilo ji je ime Honoru. Postali sva najboljši prijateljici. V ječi sva bili ure, dneve in noči. Nekega dne pa na ladji ni bilo nikogar. Honoru je bila tako drobcena, da se je prebila skozi rešetke in odšla pogledat, kaj se dogaja. Prišla je nazaj. Povedala mi je, da se vsi vesoljci pripravljajo na misijo, imenovano Pokol na Zemlji. Bilo mi je grozno! Po premisleku sem dojela, da me Honoru lahko osvobodi. Ko me je osvobodila, sva se odplazili do manjšega plovila, ki je bilo na ladji. Odleteli sva na Zemljo. Ko sva pristali, sva takoj odšli na policijo in do vojakov. Honoru je ostala zunaj, pred postajama. Povedala sem jim, da nas bodo napadali vesoljci. Najprej mi niso verjeli, a potem sem pred njih pripeljala Honoru. Takrat so mi verjeli. Pripravljali so se zelo dolgo. Nenadoma se je v megli prikazalo veliko vesoljskih ladij. Bojevali smo se in na koncu tudi zmagali. Podelili so mi častno nagrado, ker sem obvarovala svet.

Živa Trunk, 7. b

Tjan Alič Voršič, 5. a

Zanimalo naju je, po katerih knjigah posegajo učenci naše šole, zato sva se odločila, da bova poiskala našo knjižničarko, Mihaelo Žgalin, in ji zastavila nekaj kratkih vprašanj.

1. KATERE KNJIGE SO PRI NAŠIH UČENCIH NAJBOLJ PRIJUBLJENE?

Tretja triada najraje bere Nabritega mulca, avtorja Jeffa Kinneya. Druga triada bere knjige Primoža Suhodolčana, predvsem zbirko Pozor, pravljice! (Pica je kraljica!, Ti kanta požrešna! ...). Učenci prve triade pa posegajo predvsem po knjigah iz zbirke Petra Nosa.

2. KATERE SO NOVOSTI V KNJIŽNICI?

Harry Potter, Srednja vohunska šola, Atlas vesolja, Super pomočniki, Vadba za možgane, Košarkar ...

3. KOLIKO KNJIG JE V ŠOLSKI KNJIŽNICI?

V knjižnici je 14721 knjig.

4. KOLIKO IZPOSODI IMA NAŠA ŠOLSKA KNJIŽNICA V ENEM MESECU?

V enem mesecu izposodimo približno 5000 knjig.

5. KDO BOLJ PRIDNO BERE? SO TO PUNCE ALI FANTJE?

Bolj pridno berejo punce.

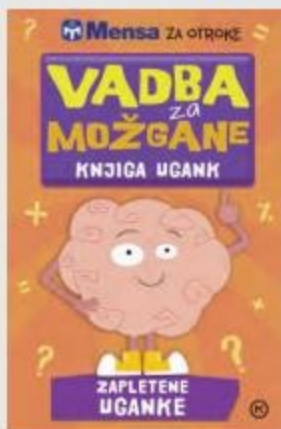
6. V KATERIH RAZREDIH JE NAJVEČ BRALCEV?

Največ knjig preberejo učenci v 1. triadi in v 4. razredu.

7. KAKO BI LAHKO NAVDUŠILI UČENCE K BRANJU?

Priporočam, naj namesto elektronskih naprav v roko vzamejo knjigo.

Gal in Nejc Trunk, 7. b

Zgodba je postavljena v prihodnost. Dogaja se na srednji šoli Deveraux, ki je poznana kot Srednja vohunska šola. To je elitna šola, na katero se je zelo težko vpisati, kajti to ni običajna srednja šola. V resnici tu izobražujejo vohune, ki se bodo borili s silami zla in pomagali ohranjati red na Zemlji.

Tinček Goba, super pomočnik super junaka, spet rešuje svojo čast in svet pred velezločinci. Tokrat se zoperstavi zlobnemu Doktorju Robotu, ki s svojim velikanskim jeklenim robotom mečka in drobi vse, kar mu pride na pot. Preživi trening z Buč-manom in dokaže, da Ušes-man kljub ogromnim ušesom res ne more leteti.

Če ljubiš uganke, je to prava knjiga zate! Spopadi se z zapletenimi miselnimi orehi, ugankami...

Atlas vesolja je čudovito ilustriran atlas s šestimi zločljivimi stranmi, ki mladim bralcem predstavi osupljiv nastanek zvezd in planetov, sestavo sončnega sistema, pojasni lunine mene in letne čase, te z raketo popelje v vesolje s prvimi astronauti ... In še mnogo več.

Rebus

Rešitev rebusa pošljite na naslov: iskrice.osgorisnica@gmail.com

Kaja Graber in
Laura Horvat, 7. a

N=M

1 2 3 4

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6

... ga. Gabriele Šuman

Tokrat smo obujali spomine pri vaščanki iz Gorišnice, gospe Gabrieli Šuman.

Na kratko se nam predstavite.

Sem Gabriela Šuman, imam 93 let in stanujem v Gorišnici 171.

Katerega leta ste šli v šolo in katero šolo ste obiskovali?

Leta 1931 sem začela hoditi v šolo v Podgorcih pri Veliki Nedelji.

Koliko vas je bilo v razredu in kakšne so bile kazni?

V razredu nas je bilo okoli 30. Kazni za dekleta so bile največkrat sedenje v kotu, fantje pa so bili največkrat tepeni.

Kateri predmet ste imeli najraje in zakaj?

Vsi predmeti so mi bili všeč, najraje pa sem imela lepopis.

Kaj pa učitelja?

Najboljši učitelj zame je bil g. Vlado Lapornik.

Ali ste bili zadovoljni s svojimi ocenami?

Ja. Bila sem prav dobra vseh osem let.

Vam je ostal v spominu kakšen poseben dogodek iz osnovnošolskih klopi? Opišite nama ga.

Najbolj mi je ostala v spominu zimska prosta ura, ko smo se kepali in lovili.

Ali mislite, da obstajajo razlike med osnovnošolskim izobraževanjem nekoč in danes?

Seveda so razlike. Poučevanje danes je zahtevnejše, včasih pa se je zelo malo otrok šolalo, ker ni bilo denarja.

Kakšni so danes vaši dnevi?

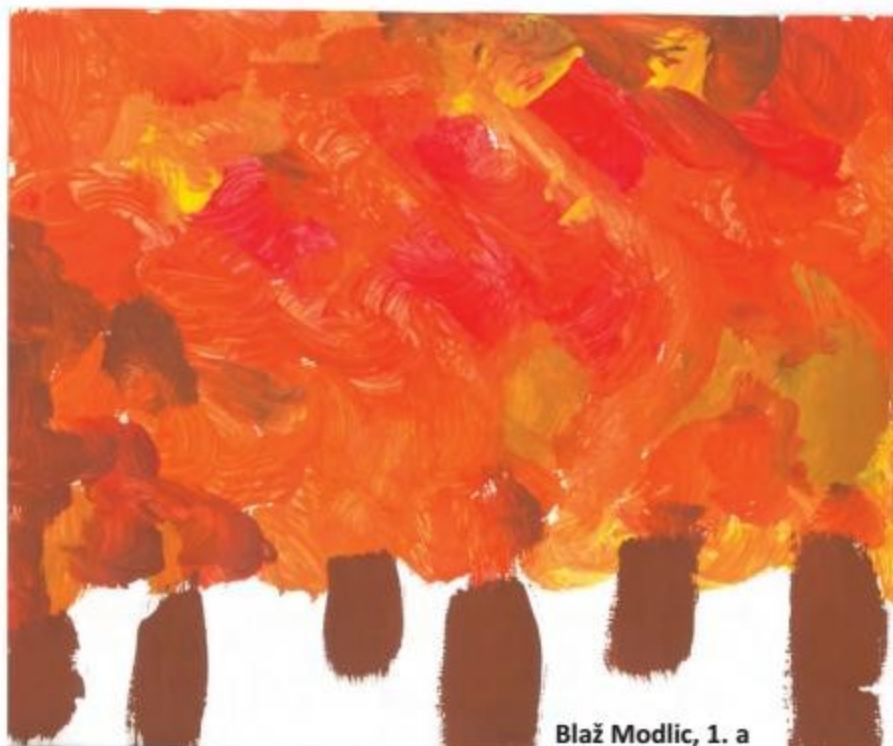
Zjutraj se zbudim, nahranim pujsa, poslušam radio in grem na obisk k sosedom (vnukom).

Kaj bi ob koncu želeli sporočiti našim učencem?

Bodite pridni in lepo se učite.

Hvala, da ste z nama delili izkušnje iz vaših osnovnošolskih let. Želiva vam veliko zdravja in topline v prihajajočih dneh.

Vita Irgolič in Eva Munda, 7. b

Blaž Modlic, 1. a

Stina Lorenčič, 5. a

Ogled razstave malih pasemskih živali

V četrtek, 26. 10. 2017, smo se Balončki in Oblački odpravili v Ormož na ogled razstave malih pasemskih živali. Vožnja z avtobusom je bila za nekatere otroke pravo doživetje, saj so se peljali prvič. Ogledali smo si več kot 850 živali, in sicer golobe, zajce, kokoši, fazane, papige, purane, pajke, največjo pozornost pa je zagotovo pritegnila kača. Otroci so si jo brez strahu ovili okrog vratu, nekateri so jo držali v rokah ali so jo samo pobožali. Po razstavi smo se odpravili proti ormoškemu gradu, kjer smo si na grajskem dvorišču ogledali vodnjak. Izlet smo zaključili v parku, kjer so otroci lahko preizkusili nova igrala. Vožnja proti vrtcu je bila obarvana s pripovedovanjem vtisov z razstave in s prepevanjem veselih pesmi.

Petra Šegula in Lidija Domanjko

Teden otroka v Vrtcu Gorišnica

Prvi teden v oktobru smo v Vrtcu Gorišnica obeležili teden otroka, skozi katerega nas je vodila misel Povabimo sonce v šolo. Vsak dan smo izvajali različne dejavnosti. V ponedeljek so se vse skupine odpravile do gozda, kjer so imeli gozdne delavnice. Otroci v gozdu niso krepili samo znanja s področja narave, ampak so na najboljši možni način razvijali tudi svoje individualne sposobnosti in kot skupina razvijali socialno mrežo. V torek so potekale likovne delavnice na temo Sonce v otroški risbi. Izdelke smo razstavili na tržnici pred občino Gorišnica, kjer so si jih lahko ogledali tudi ostali krajan, starši in mimoidoči. V sredo nas je obiskala Tetka jesen, ki je otroke razveselila z jesenskimi pesmicami in ugankami. Ta dan smo iz jesenskih plodov oblikovali Tetko jesen, ki vsak dan pozdravlja otroke pred vhodom vrtca. V četrtek je po vrtcu zadišalo, saj smo v vseh skupinah pekli s pomočjo staršev, babic in dedkov. Vse sladice smo razstavili pred vrtcem in se po kosilu z njimi tudi posladkali. Teden otroka smo v petek zaključili z glasbo, saj se je prepevalo, plesalo in igralo na instrumente po metodi Willems. Povabilo soncu, da se nam v vrtcu pridruži, je vsem otrokom pustilo spomin na teden, obarvan s soncem.

Petra Šegula in Valentina Šoštarič

Praznični nastop skupine Mavrica

Srečanja s starši otrok v Vrtcu Gorišnica so v teh dneh namenjena decembrskim praznikom, adventnemu času, dobrim možem, predvsem pa času, ki se kot zvezda utrne, stare vse poti zagrne, nove, z upi tlakovane pa verjamemo, da bodo vir sreče nasmejane.

Praznike je lepo dočakati v miru. Vendar je tako, da blišč in sijaj prihajajočih se praznikov pogosto dočakamo v napetosti, saj hitimo po opravkih do zadnjega trenutka. Zato je lepo, ko z veseljem pogledamo nastope otrok in spremljamo napredek, ki so ga dosegli v dobrih treh mesecih skupnega bivanja po skupinah.

Čudovit nastop so svojim staršem, starim staršem ter bližnjim pripravili v četrtek, 7. decembra letos, otroci skupine Mavrica. Prvi tovrsten nastop pred mnogoštevilno publiko v večnamenskem prostoru našega vrtca za otroke, stare dve in tri leta, sploh ni bil kar tako. Otroci so pokazali, da so njihovi dnevi v vrtcu izpopolnjeni. Pester nabor jesenskih in zimskih pesmi ter deklamacij, praznična voščila in plesi so zbrane navdušili. Ob okrašeni smrečici smo si zaželeli, da nas vrednote, kot so mir, sreča in ljubezen, osrečujejo skozi celo leto.

Naj torej iskrivost pisanih decembrskih luči polepša drobne trenutke v mozaiku časa tudi Vam. V prihajajočih dneh vam voščimo veliko miru, ljubezni in upanja na boljše. Srečni ljudje v resnici nimajo vedno najlepše od najlepšega, vendar delajo najlepše iz vsega, kar jim je dano. In to je bistvo sreče. Življenje je namreč edinstveno in samo enkrat sta nam ponujeni možnost in priložnost, da naredimo iz njega, kar si želimo.

Valerija Vnuk Tušak

Jesenski kros

V našem vrtcu vsako leto organiziramo jesenski in spomladanski kros, na katerem se zberejo vse skupine. Tako je bilo tudi letos. V sredo, 11. 10. 2017, smo se zbrali na igrišču. Vsaka skupina se je z vzgojiteljicami dobro ogrela in pripravila na tek. Otroci so tekli po skupinah, izjema sta bili najstarejši skupini, v katerih so deklice in dečki

tekli ločeno. Vsaka vzgojiteljica je za otroke iz svoje skupine pripravila medalje, tako da so bili vsi zmagovalci.

Na kros smo povabili tudi starše, ki so navijali in otroke spodbujali na poti do cilja.

Nuša Maltarič

Tradicionalni slovenski zajtrk in dan strpnosti v vrtcu

Ob Tradicionalnem slovenskem zajtrku smo v sredo, 15. 11. 2017, otrokom v večnamenskem prostoru vrtca pripravili kino predstavo z naslovom Ostal bom zdrav. Za vstop v »kino dvorano« je vsak otrok izdelal svojo kino vstopnico. V zameno za vstopnico so otroci namesto kokic dobili suhe krlje jabolk in suhe slive, s katerimi so se sladkali ob gledanju risanke.

V četrtek, 16. 11. 2017, je mednarodni dan strpnosti, ki smo ga tudi v našem vrtcu obeležili s pogovorom z otroki ter s poslušanjem in ogledom pravljice o Pepelki. Skozi pogovor o pravljici smo otrokom približali pojem strpnost, ki je zelo pomembna za naše dobro počutje, sodelovanje in srečo. Kot simbol strpnosti, da bomo stopali na pot strpnosti kot Pepelka in princ, smo izdelali plakate z odtisi otroških nog.

V petek, 17. 11. 2017, pa je po vrtcu odmevala pesem Čebelar, ki je naznanjala prihod čebelarjev. Po tradicionalnem slovenskem zajtrku so nas, tako kot vsako leto, čebelarji razveselili s svojo dobro voljo, lepimi besedami in podarjenim medom.

Sandra Prapotnik

Božične delavnice

V četrtek, 7. 12. 2017, se je v skupini Škratov nekaj dogajalo. Otroci in vzgojiteljice smo povabili v vrtec njihove starše. Čeprav še zelo majhni, so otroci že zapeli in zaplesali skupaj s svojimi vzgojiteljicami. Sledile so delavnice. Izdelali smo okraske in z njimi okrasili novoletno smrečico. Starše smo pogostili s piškoti, ki smo jih sami pripravili. Bil je lep prazničen popoldan in vsi skupaj smo zadovoljni odšli domov.

Nevenka, Zdenka in Marjana

Kostanjev piknik na igrišču vrtca

V sredo, 18. 10. 2017, smo se ob 9.30 v vrtcu zbrali na tradicionalnem kostanjevem pikniku. Po pečenih kostanjih je dišalo že ob prihodu otrok in vzgojiteljic. Za to je poskrbel gospod hišnik, ki si je vzel čas in spekel prve kostanje za dobrodošlico. Pri peki mu je pridno pomagala tudi naša strokovna delavka Marjana. Vzgojiteljice so poskrbele za sočna jabolka, pa tudi drugih dobrot ni manjkalo. Prijetno druženje smo popestrili z glasbo. Otroci so premagovali ovire na pripravljenem poligonu in se sproščeno igrali na igralih. K prijetnemu vzdušju je prispevala svoj delež tudi sončna dopoldanska sredo. Po končanem pikniku smo prišli do spoznanja, da so skupna druženja v sproščenem vzdušju pomembna za medsebojne odnose v družbi in da je prav, da na ravni vrtca organiziramo se več podobnih srečanj.

Nevenka Maltarič

Na klepetu z gospo Karino Laura

1. Na kratko se nam predstavite.

Pozdravljeni, Živa in Nia. Najprej naj se vama zahvalim za izkazano čast, da lahko predstavljam sebe oz. svoj poklic, ki je pravzaprav „ves moj svet“. Moje ime je Karina Laura (priimek Branović), stara sem 30 let in sem Gorišničanka.

2. Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Pravzaprav se nisem odločila za ta poklic, prav nasprotno! Glede na to, da sem celo življenje opazovala svojo mamo, prav tako fotografino, kako trdo dela in nima praktično nič časa za svojo družino, sem sklenila, da sama nikoli ne bom fotografinja. Zato sem poskusila več stvari. Najprej sem v študijskem času v Nemčiji poiskala prakso grafične oblikovalke v tiskarni. Po končani diplomi sem kaj kmalu dobila svojo prvo službo z mestom vodje marketinga v agenciji v Murski Soboti. A že po dveh dneh sem spoznala, da nisem iz tega testa. Pričela sem delati pri mami in v prostem času sodelovati pri snemanjih raznih videospotov, kjer sem spoznala svojega moža Borisa, ki me je pravzaprav navdušil za fotografijo. Z njim sem tekmovala, kdo bo naredil boljše in tako sem kmalu ugotovila, da sem pa v tem res dobra! Mislim, da se za poklic ne odločiš sam – poklic izbere tebe! Mislim, da ima vsak izmed nas dar, ki nam je podarjen z rojstvom, na nas pa je, da ga poiščemo in izpilimo.

3. Kaj in kje najraje fotografirate?

Pravzaprav mi je popolnoma vseeno kaj in kje, le da mi projekt predstavlja izziv in se lahko z njim poistovetim. Rada delam za ljudi, ki mi zaupajo, saj to (skoraj) vedno rodi dober odnos in izdelek. Zelo všečne so mi še „nevidene stvari“ – recimo naš novembrski projekt fotografiranja družin med božičnimi drevesci, ali pa fotografiranje v času dopusta, ko smo se z našimi strankami dobili na sladoledu sredi mesta Zadar in potem pohajkovali po mestu – midva sva jim naredila krasne fotografije, oni pa so se imeli fantastično ... Pa novorojenčki v zavetju toplih domov ... Ali pa „odštekane“ poroke nekje za sedmimi gorami. Pred kratkim sem fotografirala celo pogreb, za katerega lahko rečem, da je bil lep – z ladjico smo se peljali po morju in med vožnjo so pepel pokojnega razsuli. Veličastni trenutki in posledično tudi veličastne fotografije, zato tisti trenutek ne bi bila raje nikjer druge, kot točno tam.

4. Ali vam predstavlja fotografiranje dojenčkov izziv? Zakaj?

Fotografiranje dojenčkov je najlepši del službe. Pocrklja dušo. Dojenčki so tako ljubki na vseh fotografijah in nimajo zadržkov, kot jih imamo mi, starejši, zato je všečnost takih fotografij skoraj 100 %. V začetku mi je predstavljalo velik izziv to, da moraš kot fotograf znati rokovati z dojenčki različnih starosti – vsak mesec njegovega razvoja zahteva svoje. Če nimaš svojih otrok, se moraš tega naučiti iz knjig, tako kot sem se jaz. Največji izziv so novorojenčki, ki jih fotografiramo v prvih nekaj dneh po rojstvu. Pri njih nikoli ne veš, ali bo dan dober ali slab. Tako se že kak dan vnaprej v mislih pripravljam na to, da bom fotografiranje izpeljala mirna, da si bom vzela toliko časa, kot ga mali človek potrebuje, da bo dobro poskrbljeno za varnost in seveda, da bom pripravila dovolj različnih scen in pripomočkov, potrebnih za takšno fotografiranje. No, pa saj se na vsako fotografiranje pripravljam tako. Če sem iskrena, znajo biti starejši ljudje bistveno večji izziv :)

5. Kaj je pomembno za dobro fotografijo?

Jaz mislim, da je v vsakem poklicu enako – če želiš delati dobro, delaj to, za kar si ustvarjen in delaj z ljubeznijo. Po mojem mnenju je to predpogoj za dobro fotografijo. Pogoj pa je tehnično znanje, tehnično znanje in še enkrat tehnično znanje (razumevanje svetlobe, poznavanje orodja, s katerim delaš: aparata, objektivov, ostale opreme ...). To so pogoji za dobro fotografijo. Za fotografijo, ki „te pa vrže na rit“, pa rabiš še srečo – biti čustveno dojemljiv za dogajanje okoli sebe in ujeti pravi trenutek. Nekaterim se to ne posreči celo življenje.

6. Kako bi nam predstavili poklic fotografa?

Četudi je na prvi pogled videti, kot da je fotografov zares veliko in preveč, je v resnici zelo malo dobrih. Fotograf mora biti vsestranski v organizaciji, marketingu, oblikovanju scen, grafičnem oblikovanju, retuši, montaži in obdelavi fotografij, komunikaciji s strankami, komunikaciji z dobavitelji ... Naštela sem to, kar je skupno fotografom vseh stilov. Obstaja namreč zelo širok spekter specializacij – poznamo fotografe hrane, arhitekture, narave in/ali živali, športne, filmske, koncertne, reportažne/novinarske, portretne, poročne, družinske/ otroške ... Nekateri so specializirani samo za novorojence. Zame specializacije v en tip fotografije ne pride v poštev, saj bi mi bil dolgčas. Potrebujem različne projekte, ker se rada učim, pilim, razvijam ...

7. Kakšna je bila vaša pot izobraževanja?

Po končani osnovni šoli v Gorišnici sem izbrala gimnazijo v Ormožu. Sicer sem že takrat naredila sprejemne izpite za Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, a nisem upala

tako daleč od doma. Po maturi je sledil vpis na FERi, kjer sem leta 2013 diplomirala iz fotografske teme in pridobila naziv uni. dipl. medijski komunikolog, smer Interaktivna grafična komunikacija. A to so bile le osnove – izobražujem se še dalje, in sicer na Izobraževalnem centru Eksena skozi številne neformalne delavnice na področju odnosov, ki so ključni pri mojem delu in predvsem zelo v pomoč pri delu z otroci.

8. Kaj je vaš navdih?

Vse! Že zbudim se z mislijo o fotografiji, polna nekih (novih) nerealiziranih idej. Skozi dan se posvečam ljudem, delam z njimi in vsaka interakcija rodi novo idejo. Ko obdelujem fotografije že vidim, kaj bomo pa prihodnjič drugače naredili. Navdih je zagotovo tudi moj Boris, ki me s svojim pogledom na fotografijo in znanjem videografije vodi v čisto nov svet moje fotografije.

9. Zakaj ste se odločili za tako ime?

Joj, ni kratke razlage! To ime sva z Borisom iskala najmanj 2 leti. Nato sva neke noči poslušala pesem Črtica od skupine MI2 in sva se spogledala. To je bil trenutek rojstva najine Črtice. Ampak ker najino delo nima tako veliko veze s črto/črtico, sva ji morala dodati pravi pomen. ... „in druge zgodbe“ je tako dodala moja prijateljica, oblikovalka Maja, ki je najin primer opisovala v njeni nagrajeni diplomski nalogi. Črtica in druge zgodbe se torej ukvarja s pripovedovanjem kratkih in tudi drugih zgodb v fotografiji ali filmu.

Hvala za vaše odgovore. Misliiva, da ste tudi kateremu našemu devetošolcu pomagali, da si bo lažje izbral svojo poklicno pot.

Iskreno upam! Zelo si želim, da vsak od vas najde veselje v kateremkoli poklicu!

Nia Bela in Živa Trunk, 7. b

Šolska izmenjevalnica

Med 18. in 22. 11. 2017 je potekal Evropski teden zmanjševanja odpadkov. Tudi naša šola se je priključila temu projektu.

Želimo si, da bi vsi skupaj zmanjšali količino odpadkov in poskusili čim več odpadnih predmetov predelati, popraviti ali podariti. Učenci imamo doma precej knjig in igrač, ki pogosto končajo na smetišču. Spomnili smo se, da bi jih lahko med seboj zamenjali. Najprej smo napisali okrožnico in izdelali plakate. Nekaj dni smo zbirali igrače in knjige, ki so jih učenci želeli zamenjati. Zanimanje je bilo veliko, saj smo zbrali veliko igrač in še več knjig. Razstavili smo jih v igralnici ter jo za nekaj časa spremenili v IZMENJEVALNICO KNJIG IN IGRAČ. Bilo je super, saj smo s to akcijo prispevali k zmanjšanju količine odpadkov, vsi sodelujoči pa smo bili zelo veseli novih predmetov.

Nino Bohinec in Urban Lindič, 4. b

Teden mobilnosti

Evropski teden mobilnosti je tradicionalna evropska pobuda, ki lokalne skupnosti spodbuja k uvedbi in promociji trajnostnih prometnih ukrepov. Prizadevanja za človeku in okolju prijaznejše načine mobilnosti vsako leto povežejo na tisoče sodelujočih mest. Aktivnosti potekajo vse leto, vrhunec dogajanja pa je med 16. in 22. septembrom, ko se Evropski teden mobilnosti zaključuje z Dnevom brez avtomobila.

Tudi na naši šoli smo se pridružili tej pobudi. 22. 9. 2017 smo se v šolo pripeljali na okoljevarstveni način oz. s prevoznimi sredstvi, ki ne uničujejo okolja. Nekateri so prišli z rolerji, s kotalkami, kolesi, drugi z avtobusom ... Med drugim glavnim odmorom so učenci 8. razreda pokazali tudi trike na kolesih. Bilo je zelo zanimivo. Kot vrhunec tega dne pa nas je obiskal tudi gospod Kolarič, ki se je na šolsko dvorišče pripeljal z električnim avtomobilom. Najprej nam je o avtomobilu povedal veliko zanimivega, nato pa nas je nekaj učencev odpeljal na kratko vožnjo. Ugotovili smo, da je avtomobil zelo tih.

Večkrat bi morali ravnati okolju bolj prijazno.

Lucija Zelenko in Lara Štajner, 7. b

Prikuhale smo nam 4. mesto

Učenke tekmovalke Barbara Prelog, Julia Sok, Zala Geč in spremljevalci Žiga Jamnik, Blaž Kovačec in Lina Tašner smo se z mentorico Tino Erhatič in zunanjim sodelavcem, Darkom Marinom, odpravili na državno tekmovanje Zlata kuharica. V šolski kuhinji smo se zbrali ob 7.40, kjer smo si pripravili vse potrebno za tekmovanje. Ob 9.00 smo se izpred šole odpeljali proti Kranjski Gori. Kuhale smo Kranjsko klobaso z zeljno kremo in Sladke pehtranove štruklje. Na tekmovanju je sodelovalo 16 osnovnih šol. "Prikuhale" smo nam 4. mesto. Iz tekmovanja smo najprej sicer odšli z grenkim priokusom, saj je 4. mesto ne-hvaležno mesto (ko ti res čisto malo zmanjka ...), kljub temu pa mislimo, da biti 4. v državi ni kar tako ...

Barbara, Julija in Zala, 9. razred

Dan slovenske hrane na OŠ Gorišnica

Ob letošnjem dnevu slovenske hrane, ki ga obeležujemo s pripravo tradicionalnega slovenskega zajtrka, smo tudi na OŠ Gorišnica veliko pozornosti namenili zdravim prehranskim navadam otrok in mladostnikov ter kulturnemu odnosu do hrane in prehranjevanja s poudarkom na poznavanju in pomenu lokalno pridelane hrane. Aktivnosti, ki smo jih ob tej priložnosti organizirali in izpeljali, je bilo toliko, da je bilo na naši šoli veselo kar dva zaporedna dneva.

V četrtek, 16. 11. 2017, je za vse naše osnovnošolce potekal naravoslovni dan, posvečen zdravi prehrani. Za učence predmetne stopnje se je začel s strokovnim izobraževanjem (predavanjem) na temo zdrave prehrane, ki ga je pripravila ga. Maja Šmigoc iz ZD Ptuj. Temu predavanju so sledile številne delavnice, v katerih so se učenci učili in tudi praktično preizkusili pod vodstvom članov in članic Društva gospodinj Občine Gorišnica, Čebelarskega društva Gorišnica, ge. Anje Pignar in podjetja Sodexo, d.o.o. Ob vseh jedeh, ki so jih učenci pripravili in preizkusili, nismo pozabili niti na zobno preventivo. Devetošolcem so pomen zdrave prehrane približali dijaki in profesorji Biotehniške šole Ptuj ter Srednje šole za živilstvo in prehrano Maribor. Učenci razredne stopnje so ta dan izkoristili za likovno in literarno ustvarjanje na temo zdrave prehrane in tradicionalnega slovenskega zajtrka, posvetili so se tudi Šolski shemi in prav tako, kot starejši učenci, prisluhnili ge. Maji Šmigoc. Med njihovim ustvarjanjem so petošolce obiskali tudi čebelarji, učenci 1.–4. razreda pa so ob različnih dejavnostih, ki sta jih pripravili članici Skupine vrtovi panonski, z. o. o., spoznali tudi Ptujski lük in njegov pomen. Pri tem seveda tudi pokušina lükarske jüžine ni manjkala.

Naslednji dan, tj. v petek, 17. 11. 2017, smo z aktivnostmi na to temo nadaljevali – še pred pričetkom pouka, med 7.15 in 8. uro, smo učencem postregli zanje brezplačen slovenski tradicionalni zajtrk, katerega pomen smo poudarili z nastopom Mladinskega pevskega zbora OŠ Gorišnica, ki se je na pobudo Čebelarske zveze Slovenije pridružil Medenemu zajtrku, tj. projektu, v katerem so številni pevski zbori širom Slovenije zapeli Slakovega čebelarja. Ob koncu zajtrka so se pevcem prid-

ružili tudi člani Čebelarskega društva Gorišnica, ki so nagovorili učence in jim svetovali, naj bo takšen, sladek tradicionalen zajtrk na njihovi mizi čim večkrat.

Ta dan smo pričeli tudi s sodelovanjem v projektu Otroci otrokom skuhamo zdravo tradicionalno kosilo, zato je 8 učencev ob pomoči mentorjev, Darka Marina in Mateje Matjašič Pevec ter celotnega kuharskega osebja podjetja Sodexo, d. o. o., za učence naše šole cel dopoldan pripravljalo tradicionalno kosilo, Štajerski fižolov pisker in Domače slivove knedle. Učenci (člani kuharske ekipe Veseli Štajerci – tako so svojo ekipo poimenovali sami) so ves dan, tj. od 7. do 15. ure preživeli v kuhinji, kjer so poleg samega kuhanja kosila pomagali poskrbeti tudi za vsa ostala opravila, ki spadajo v kuhinjo (pospravljanje, čiščenje, razdeljevanje hrane ...).

Tisti, ki so bili pri tovrstnem kuhanju prisotni prvič (ta projekt se namreč na naši šoli izvaja že več let), so si pridobili nepozabne izkušnje, povedali so, da si niti približno niso predstavljali, kako naporno je delo šolskih kuharjev in koliko zelenjave je potrebno pripraviti (olupiti in narezati oz. naribati) za pripravo 120 kosil. Eden izmed fantov je po dobrih 60 minutah lupljenja korenja rekel: »Učitelca, riblem pa riblem toti korenček, pa ga je vedno več, namesto vedno manj. Kaj mi kuhamo za 3 šole, al samo za našo?!« Ob koncu svojega kuharskega delovnega dne so povedali, da so nad delom v kuhinji navdušeni, s svojim končnim izdelkom – kosilom – nadvse zadovoljni, celo pomivanje posode je zanje po novem zabavno opravilo. Za svoj trud so že bili nagrajeni – prvič, ko jih je med kuhanjem v kuhinji obiskal ravnatelj, drugič pa ob koncu dneva, ko so bili deležni bučnega aplavza (nekateri učenci so celo vstali od mize) učencev v jedilnici, ki so jedli »njihovo« kosilo. Dokaz, da je bilo kosilo zares odlično, je tudi precej manjša količina zavržene hrane pri kosilu, kot je sicer. Skratka ... v teh dveh dneh smo na OŠ Gorišnica uživali vsi, imeli smo se nadvse lepo in zabavno, delo smo (po naši oceni in oceni sodelujočih) odlično opravili, zato se na tem mestu iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam v teh dveh dneh pomagali pri ozaveščanju, kako pomembna je zdrava, predvsem pa lokalna hrana.

Mateja Matjašič Pevec

Šolska shema na OŠ Gorišnica v 2017/2018

Tudi v letošnjem šolskem letu se učenke in učenci trudimo, da s svojimi aktivnostmi prispevamo k uspešni izvedbi Šolske sheme na naši šoli. V Šolsko shemo je naša šola vključena že več let, zato so nam aktivnosti, ki jih moramo izvesti, že dobro poznane. Nekateri se pri tem malo bolj, drugi pa malo manj potrudijo, vendar je rezultat za vse enak – v zameno za naše delo vsak dan pouka med odmori vsi učenci veselo grizljamo jabolka.

Tudi letos je v mesecu septembru in oktobru potekal natečaj za najboljši logotip in slogan Šolske sheme, ki sedaj že krasita plakat tega projekta na naši šoli. Na natečaju so lahko sodelovali vsi učenci 1.–9. razreda, ki se jim je izziv zdel zanimiv, še posebej pohvalno pa je to, da se je 5. a razred z učiteljico Majo v celoti potrudil in oddal kar 25 zelo zanimivih izdelkov. Ker so se potrudili vsi, so za svoje delo bili tudi nagrajeni.

Komisija, ki je izbirala najboljši izdelek, je torej imela težko delo ... Odločili so se, da so najbolj primeren izdelek (logotip in slogan) ustvarile **Teja Feguš, Nika Kralj in Brina Kolarič, učenke 8. b razreda**. Za svoj zmagovalen prispevek bile nagrajene s tem, da njihov izdelek krasi plakat Šolske sheme na naši šoli za šolsko leto 2017/2018, poleg tega pa so prejele tudi simbolično nagrado.

Kiara Petrovič, 8. a

Logotip in slogan za
šolsko leto 2017/2018

OŠ Gorišnica

gradimo Zdravje

Donacije v Šolski sklad OŠ Gorišnica

- Storitve za rastlinsko Pridelavo, Ivan Korošec, Cunkovci 7, Gorišnica
- RC Trcko, d.o.o., Ob Dravi 3a, Pluj
- Kelenc Zinka s.p. - bar "Bistro Zinka", Muretinci 46a, Gorišnica
- Majerič Sašo s.p.-Zavarovalniško zastopanje, Moškanjci 126, Gorišnica
- Valprofil proizvodnja, gradbeništvo, trgovina, gostinstvo in promet d.o.o., Gorišnica 110, Gorišnica
- Barjans, Obvladovanje čistoče d.o.o., Pot Hruševco 20, Vrhnika
- Žiher projekt, projektiranje, gradbeništvo in svetovanje d.o.o., Opekarniška cesta 17a, Ormož
- Emersic TM d.o.o., Formin 15/a, Gorišnica
- Kmetija Pintarič, Zamušani 76, Gorišnica
- Kopija-Nova družba za trgovino in storitve d.o.o., Meljska cesta 56, Maribor
- Borut Lindič s. p., Gajevci 12a, Gorišnica
- Geodetske Storitve Kelenc, Damir Kelenc s.p., Zamušani 54b, Gorišnica

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorica: Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Vita Irgolič in Lucija Zelenko

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: Moja Promocija

Naklada: 600 izvodov

EKO medgeneracijsko sodelovanje v podaljšanem bivanju

V oddelku podaljšanega bivanja OŠ Gorišnica sodelujemo z ustvarjalci starejših generacij iz naše Občine. K sodelovanju smo jih povabili, da skupaj uresničujemo cilje Ekošole. Tako nas je Marija Kolarič iz starih majic naučila izdelati prevleke za vzglavnike in torbice, ob Tradicionalnem slovenskem zajtrku smo z babico Liziko Munda pekli medenjake, za tepežnico pa ob pomoči Jožeta Muhiča iz vrbovih šib spletli korobač. Članice DU Gorišnica, sekcija Ročna dela, so nas iz listov koledarjev naučile izdelati nakit, iz reklam lične košarice, iz ostankov blaga pa blazinice za igle. S tem smo razvijali pristne medgeneracijske odnose, se spoznavali z vodji delavnic, njihovim življenjem, življenjem nekoč in ob tem vseživljenjsko učili. Z medsebojnim sodelovanjem uresničujemo osnovno načelo projekta »Ekošola kot način življenja«, tj., da gradimo vrednote za odgovoren način našega bivanja na tem planetu. Najpomembnejša naloga Ekošole je, da deluje izven svojega dvorišča, na področju celotnega šolskega okoliša, saj si le tako lahko Ekošola v domačem kraju pridobiva večji ugled. Izdelke smo razstavili na Božičnem bazarju. Le-ti bodo vredna darila za prihajajoče praznovanje.

Irena Forštnarič

Podaljšano bivanje 3., 4. in 5. razredi

Podaljšano bivanje 1. a in 2. b razred

Podaljšano bivanje 1. b in 2. a razred